

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 31.12.2024 r.

Poz. 5654

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-I.4131.70.2024.ESR WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 24 grudnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

§ 1. pkt 3 uchwały nr IX/75/2024 Rady Gminy Łęczyce z dnia 25 listopada 2024r. w sprawie w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIV/6/2017 Rady Gminy Łęczyce z dnia 26 stycznia 2017 roku w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Łęczyce miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy.

Uzasadnienie

W dniu 25 listopada 2024r. Rada Gminy Łęczyce podjęła uchwałę nr IX/75/2024 w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIV/6/2017 Rady Gminy Łęczyce z dnia 26 stycznia 2017 roku w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Łęczyce miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy. Jako podstawę prawną uchwały Rada wskazała art. 18 ust. 1 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024r. poz. 1465 ze zm.) oraz art. 12 ust. 3 i art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023r. Poz.2151). Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 29 listopada 2024r. W toku kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa. W § 1 pkt 1 i pkt 2 przedmiotowej uchwały Rada Gminy postanowiła o zmianie uchwały Nr XXIV/6/2017 Rady Gminy Łęczyce z dnia 26 stycznia 2017 roku w zakresie zasad usytuowania na terenie Gminy Łęczyce miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy (zmieniono § 1 ust. 1 pkt 1 lit g oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr XXIV/6/2017). Natomiast w § 1 pkt 3 uchwały Rada Gminy Łęczyce zmienia § 3 ust. 2 uchwały nr XXIV/6/2017 w następujący sposób, cyt.: „§3 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „wprowadza się zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych powyżej 4,5 % zawartości alkoholu, z wyjątkiem piwa, w pizzeriach i obiektach małej gastronomii typu bary szybkiej obsługi, kebab, zapiekanki, małe bistro, food truck itp. „Wprowadza się zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w przyległych do nich „ogródkach sezonowych/ogródkach piwnych”, itp.”. W § 2 uchwały Rada Gminy Łęczyce powierzyła jej wykonanie Wójtowi Gminy Łęczyce, zaś w § 3 postanowiła o wejściu uchwały w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego. Po analizie treści § 1 pkt 3 uchwały organ nadzoru stwierdził, że wprowadzając stały zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w „pizzeriach i obiektach małej gastronomii typu bary szybkiej obsługi, kebab, zapiekanki, małe bistro, food truck itp. oraz w przyległych do nich „ogródkach sezonowych/ogródkach piwnych”, Rada Gminy wykroczyła poza zakres upoważnienia zawartego w art. 14 ust.6 wymienionej wyżej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w określonych miejscach ustalony został przez ustawodawcę

w wyżej wymienionej ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, która w art. 14 ust. 1-5 określa katalog takich miejsc. Organ nadzoru podkreśla, że zakaz ten obowiązuje niezależnie od charakteru danego miejsca. Jednocześnie w art. 14 ust. 6 wyżej wymienionej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który Rada Gminy Łęczyce wskazuje w podstawie prawnej uchwały, ustawodawca upoważnia radę gminy do wprowadzenia na terenie gminy w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter, czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych. Takimi dodatkowymi miejscami, obiektami i obszarami, o których mowa jest w tych przepisach, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, są miejsca, obiekty i obszary, które ze względu na ich szczególny charakter zasługują na ochronę przed obecnością alkoholu, gdzie sprzedaż, podawanie, spożywanie, czy wnoszenie napojów alkoholowych, ze względu na szczególny charakter miejsca, obiektu, czy obszaru na terenie gminy jest niepożądane. Mając na uwadze dyspozycję art. 14 ust. 6 ustawy, o której wyżej mowa, z treści § 1 pkt 3 przedmiotowej uchwały wynika, że Rada Gminy Łęczyce, wprowadzając zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w pizzeriach i obiektach małej gastronomii typu bary szybkiej obsługi, kebab, zapiekanki, małe bistro, food truck i w przyległych do nich „ogródkach sezonowych/ogródkach piwnych”, uznaje, że każde takie miejsce posiada charakter specjalny, zasługujący na ochronę. Z treści uchwały nie wynika, jakimi kryteriami kieruje się Rada, stanowiąc o szczególnej ochronie tych miejsc. W ocenie organu nadzoru nadanie specjalnego charakteru wszystkim tym obiektom i miejscom zlokalizowanych na terenie gminy Łęczyce nie ma uzasadnienia w przepisach wymienionej wyżej ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Zakaz ustanowiony przez Radę Gminy Łęczyce w § 1 pkt 3 uchwały ma bowiem w istocie charakter generalny i powszechny. Takie zaś ogólne ujęcie zakazu stanowi domenę zakazów wprowadzanych mocą ustawy. W świetle art. 14 wymienionej wyżej ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie można bowiem uznać, że wszystkie te obiekty i miejsca wymienione przez Radę Gminy Łęczyce na terenie gminy mogą być traktowane jako obiekty i miejsca o szczególnym charakterze. Natomiast zakazy o charakterze ogólnym zawiera art. 14 ust. 1-5 wyżej wymienionej ustawy, określający katalog miejsc, w których zakaz obowiązuje, niezależnie od charakteru danego miejsca na terenie danej gminy. Stanowisko organu nadzoru znajduje oparcie w aktualnym orzecznictwie administracyjnosądowym. Przykładowo organ nadzoru wskazuje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 września 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1007/19, Lex nr 3022932, w którym Sąd ten stanął na stanowisku, że wprowadzenie stałego lub czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy powinno mieć swoje uzasadnienie w ich szczególnym charakterze i rada gminy powinna wskazać, na czym polega szczególny charakter miejsca, w którym wprowadza się zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Wprowadzenie choćby czasowego zakazu ogranicza bowiem gwarantowaną konstytucyjnie swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, nie może więc być on wprowadzony bez ważnego powodu i nie może mieć charakteru dyskryminującego. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 stycznia 2006 r., sygn. akt II GSK 324/05 (Lex nr 218047) stwierdził, że, cyt.: „Przepisy gminne wydane na podstawie upoważnienia zawartego przepisie art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie mogą być formułowane w postaci ogólnych norm, bo wprowadzenie takich norm zostało zastrzeżone do kompetencji centralnego ustawodawcy. Należy bowiem podkreślić, iż zakazy, o których mowa w art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości służyć mają wyłącznie jako szczególna ochrona pewnych miejsc lub obiektów przed zagrożeniem ze strony alkoholu, a nie jako sposób uwolnienia się do obowiązku czynnego działania na rzecz zapewnienia porządku publicznego”.

Wobec powyższego, stwierdzenie nieważności § 1 pkt 3 uchwały nr IX/75/2024 Rady Gminy Łęczyce z dnia 25 listopada 2024r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIV/6/2017 Rady Gminy Łęczyce z dnia 26 stycznia 2017 roku w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Łęczyce miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, jest uzasadnione i konieczne. Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego. Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Beata Rutkiewicz

